

præfecto cæremoniarum, qui kalendarium efformare debet juxta rubricas missalis ac breviarii Romani ac decreta Sacræ Rituum Congregationis (1).

Not. 7° indulta recitandi officia particularia, ab Apostolica Sede toti dominio facta, non obstante mutatione domini ipsius, in suo robore perseverare (2).

(1) 20 Mart. 1869, n. 5430, VII.

Modus faciliter et exacte componendi annum kalendarium hoc loco inserendus videtur. Ante omnia conficienda sunt duo kalendaria perpetua, in quorum uno breviter describuntur omnia festa seu officia, diebus mensis assignata, a prima Januarii usque ad finem Decembris, cum commemorationibus simplicium, octavarum, vigiliarum, et cum omnibus aliis notandis; in altero de tempore describuntur omnes dominicæ et feriæ totius anni, initia sacrae Scripturæ, officia dominicis et feriis affixa, ac alia si quæ sint notanda in dominicis et feriis. Hæc duo kalendaria tempus et curam diligentem requirunt; necessaria autem sunt instrumenta, quibus artifex indiget, et quorum defectu opus perfectum producere non poterit. Ad annum jam componendum kalendarium, conjungantur tria folia chartarum, quæ igitur duodecim paginas continent, unam scilicet pro quolibet mense. In unaquaque pagina ducantur tot lineæ, quot dies in mense numerantur, videlicet in prima pagina 31, quia 31 dies habentur in Januario, in secunda 28 vel 29 in anno bissextili, in tertia 31 juxta numerum dierum in Martio, et sic deinceps. Deinde initio linearum in singulis paginis scribantur omnes dies cujuslibet mensis. Tum propriis diebus notentur septuagesima, dies cinerum, pascha, ascensio, pentecostes, Corpus Christi, et consequenter omnes dominicæ ac feriæ ab initio usque ad finem anni. Tandem notentur omnia festa seu officia certis dominicis aut feriis affixa. His factis, breve componitur kalendarium, in quo tantum describuntur officia singulis diebus occurrentia cum commemorationibus, bene autem observando, officium in propria die impeditum, statim annotandum esse in distincto aliquo folio, cum designatione diei, in qua impeditur, et ritus sub quo celebrandum est. Die vacua occurrente, requiratur in hoc folio distincto, quodnam officium hac die reponendum sit; eo autem reposito, in folio distincto mox notandum est, qua die idem officium assignatum fuerit. Hoc brevi facto kalendario, quod est tantum opus unius aut alterius diei; cum securitate et certitudine componitur kalendarium annum cum omnibus notandis, prout in duplici kalendario perpetuo descripta, et præ oculis posita cernuntur. Hoc solum notandum restat, in correctione foliorum impressorum, non omnia simul examinanda esse, sed singula singulatim, v. g. numerum mensis, dies hebdomadæ, commemorationes, colorem, etc.

(2) S. R. C. 7 Aug. 1875, n. 5618.

209. R. III. Officium recitandum est juxta kalendarium propriæ ecclesiæ, cui quis est adscriptus. Ad hoc kalendarium spectant quæ ex speciali Sedis Apostolicæ aut S. R. C. licentia ecclesiæ sunt concessa; item quæ juxta rubricarum regulas et generalia S. R. C. decreta ecclesiæ vere sunt propria (1).

Officia alicui ecclesiæ vel loco propria sunt titulus aut patronus regni, provinciæ, civitatis, oppidi vel pagi; titulus seu patronus ecclesiæ; dedicatio propriæ ecclesiæ; officium ratione corporis vel insignis reliquiæ; titularis et dedicatio ecclesiæ cathedralis; officia ex speciali concessione, item ex legitima consuetudine; de quibus omnibus in sequentibus singulatim agetur.

Notandum autem quoad officia alicui loco aut ecclesiæ propria seu specialiter concessa, hæc sine speciali concessione numquam extendi ad alia loca, ordines aut ecclesias (2), neque ad clerum civitatis (3) neque ad alios quoscumque, qui sub concessione non comprehenduntur (4).

Not. aliud quandoque officium seu partem ejus v. g. vespere, sive ratione festi quod ex devotione celebratur sive ex fundatione, ultra officium diei cantari posse, etiam cum unica oratione, sic tamen ut per illud obligationi horarum canonicarum non satisfiat (5).

(1) S. R. C. 30 Sept. 1817, n. 4392-4542, 1.

(2) Dec. Urbani VIII, quod habetur initio breviarii, et 28 Oct. 1628, n. 625-772, 7.

(3) S. R. C. 2 Ap. 1667, n. 2262-2413, 2, et 4 Dec. 1688, n. 3028-3177.

(4) S. R. C. 15 Sept. 1668, n. 2300-2451, 5; 22 Ap. 1741, n. 3961-4110, 5; 1 Dec. 1742, n. 3985-4134, 1; 26 Aug. 1752, n. 4078-4227, 4.

(5) S. R. C. 26 Aug. 1752, n. 4078-4277, 2; 12 Sept. 1841, n. 4787-4933; 7 Aug. 1875, n. 5622, X.

DE OFFICIIS SEU FESTIS EX CONSUECUDINE (1).

210. Prænotandum officia seu festa ex consuetudine dari, ut patet ex rubricis breviarii tit. I, n. 1, tit. II, n. 1. tit. V, n. 1, et tit. VII, n. 1. « Quo vero ad officia, quæ » recitantur ex consuetudine, servandas esse bullas s. Pii V » (septimo Idus Julii 1568), Clementis VIII (10 Maji 1602) » et Urbani VIII (25 Jan. 1631), in breviario impressas » ut declaravit S. R. Congregatio (2), et uti constat ex decreto posito in breviario, ubi « S. R. Congregatio declaravit et » decrevit, non potuisse post bullam s. Pii V de breviario » Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam sæculares » quam regulares, addere kalendariis, etiam propriis, sanc- » torum officia, nisi ea dumtaxat, quæ breviarii Romani » rubricis, vel S. R. C., seu Sedis Apostolicæ licentia con- » ceduntur : neque propria auctoritate, quovis prætextu, » mutare ritum, qui habetur in kalendario Romano seu » rubricis breviarii, in altiorem ritum : neque extendere » concessa officia de loco ad locum. » Quod decretum Urbanus VIII approbavit, et ubique servari præcepit (3) : quo decreto omnis omnino consuetudo contraria, sive præsens sive futura extincta est, quia consuetudo semel lege reprobata amplius induci, aut rationabilis dici non potest (4). Ita ut « consuetudo huic decreto contraria, non possit abrogare » decretum » (5), seu, quod idem est, consuetudo decreto contraria sit contra legem, et nihil valeat; et sola consuetudo decreto non contraria sustineri queat. Hinc sequitur :

211. 1° Consuetudo recitandi officium, quod non habetur in kalendario Romano, nec per rubricas præscribitur, vel recitandi altiori ritu, quam ibidem notatur, servari potest,

(1) Hic non agitur an officia propria vel de communi recitanda sint, de hoc vid. infra n. 232.

(2) 2 Sept. 1690, n. 3079-3228, 2.

(3) 13 Jan. 1631, n. 745 892.

(4) Guyetus lib. 1, c. 13, q. VI.

(5) S. R. C. 20 Nov. 1677, n. 2692-2844, 3.

si introducta sit ante bullam s. Pii V anno 1568 (1). Requiritur tamen, ut festum ejusmodi sit de sancto canonizato aut de mysterio ab Ecclesia recepto et approbato (2).

2° Prædicta consuetudo introducta post bullam s. Pii V, servari non potest, licet etiam per centum annos et ultra perduraverit (3).

212. Circa servos Dei, cum fama sanctitatis defunctos, sed neque formaliter neque æquivalenter beatificatos, servanda est constitutio Urbani VIII 5 Jul. 1634 (4), et circa beatos nondum canonizatos servandum est decretum Alexandri VII 27 Sept. 1659 (5); quibus requiritur, ut per immemorabilem temporis cursum, vel per tempus centum annorum metam excedens de iisdem sit recitatum officium; et si a centum annis citra cultus aliqua ex parte constiterit auctus et extensus, in pristinum reduci jubetur. Requiritur igitur, ut consuetudo recitandi officium de servo Dei sit introducta ante annum 1534, et illa de beato ante annum 1559.

213. Licet consuetudo, ut dictum est, debeat esse introducta quoad sanctos canonizatos ante annum 1568, quoad beatos ante 1559, et quoad servos Dei ante 1534 : si tamen habeatur consuetudo immemorabilis, de cujus initio nulla reperitur memoria, sed prout sciri potest, quæ semper et constanter viguit; officium sive de canonizatis sive non canonizatis continuari potest, quamvis certo non constet, quod hos annos tempore præcedat (6). Ratio est, quia, cum

(1) Ita S. R. C. 29 Mart. 1783, n. 4260-4409, 2, et 20 Sept. 1806, n. 4350-4500, 16.

(2) Guyetus lib. 1, c. 13, q. IV.

(3) S. R. C. 25 Sept. 1649, n. 1464-1611, 5; 28 Aug. 1706, n. 3600-3749, 4; 7 Maji 1746, n. 4032-4181, 4; 21 Jan. 1766, n. 4181 4330; 20 Sept. 1806, n. 4350-4500, 17; 27 Sept. 1817, n. 4392-4512, 2; 23 Maji 1846, n. 4896-5042, 5; 7 Aug. 1875, n. 5622, 1; Guyetus lib. 1, c. 13, q. 4 et 6; Cavalieri tom. 2, dec. 341 et cap. 44.

(4) Apud. Luc. Ferr. *veneratio sanctorum*, n. 45-47.

(5) N. 1855-2002.

(6) S. R. C. 11 Junii 1605, n. 117-263, 4; 28 Oct. 1628, n. 625-772, 1; 20 Dec. 1692, n. 3150-3299; 7 Maji 1746, n. 4032-4181, 5; 29 Jan. 1752, n. 4074-4223, 8.

sancti hujusmodi sint in pacifica immemorabili officii possessione, exspoliari non debent, nisi probetur possessio illegitima, præsertim quia præsumendum non est, majores nostros in introductione et continuatione officii defectum aut delictum commisisse (1). Ut ob immemorabile officium recitari valeat, decretum cit. 7 Maji 1746 requirit, ut festum in martyrologio Romano sit descriptum; cum autem decretum posterius supra cit. 29 Mart. 1783, officium de sanctis non descriptis in martyrologio expresse permittat, modo celebratio invecta sit ante Bullam s. Pii V, idem permitti dicendum est de sanctis, quorum officium ob immemorabilem recitatur, licet in martyrologio Romano descripti non sint (2).

214. Officia ex consuetudine introducta ante Bullam s. Pii V aut ex immemorabili, ut modo dictum est, servari possunt: dubium tamen non est, quod tempore receptionis breviarii Romani supprimi potuerint, prout plura suppressa fuisse constat (3). Dubitatur autem, an hucusque servata retineri debeant, et supprimi nequeant: censet Cavalieri (4) ea esse retinenda, quia sunt in possessione, et officia consuetudinis per rubricas breviarii Romani probantur; et sic S. R. Congregatio (5) respondit, "quoad officium servandam" esse consuetudinem et (6) "servetur solitum": negat autem Guyetus (7) et sic S. R. C. posteriori decreto (8) declaravit servari "posse sed non teneri, ideoque adimpleri" onus horarum canonicarum non recitando officia ex consuetudine.

215. Hæc quæ de consuetudine dicta sunt, comprehen-

(1) Cavalieri tom. 2, dec. 381, n. 7.

(2) Vid. Cavalieri tom. 2, append. ad cap. 44, dec. 3; *questions discutées à l'académie liturg.* a monte Citorio 19 Dec. 1855, n. 33-45.

(3) Guyetus lib. 1, c. 10, q. 5.

(4) Tom. 2, dec. 384, n. 4; *questions discutées à l'académie liturg.* a monte citorio 19 Dec. 1855, n. 52 et 53.

(5) 3 Dec. 1672, n. 2452-2604.

(6) 29 Jan. 1752, n. 4074-4223, 8.

(7) Lib. 1, c. 13, q. 5.

(8) 20 Sept. 1806, n. 4350-4500, 16.

dere etiam breviaria tolerata a s. Pio V, excedentia his centum annos, patet ex brevi Gregorii XVI et dec. S. R. C. 28 Oct. 1628, allatis n. 203.

216. Per decretum novæ circumscriptionis diocesium Galliæ 9 Ap. 1802, omnes et singulæ parochiales ecclesiæ cum suis titulis suppressæ perpetuo declarantur (1): an ergo officia v. g. secundaria titularium seu patronorum, quæ in quibusdam ecclesiis, ad quas diocesium circumscriptio in territorio reipublicæ Gallicanæ extenditur, ex consuetudine et forte ex indulto recitabantur, etiam suppressa dicenda sunt?

R. Notandum est, non dubitari posse, per titulos in præfato decreto intelligi titulares seu patronos, quia in eodem decreto paulo inferius *titulo* adjungitur *invocatio*, cujus significatio solis convenit patronis; et quia etiam constat, alios titulares quibusdam ecclesiis virtute præfati decreti de facto assignatos esse, hancque assignationem validam fuisse (2). Si igitur cum ecclesiarum parochialium suppressione pariter earundem titulares seu patroni per auctoritatem pontificalem suppressi sint, ita ut de his officium tanquam de patronis amplius recitari nequeat, dicendum etiam est officia secundaria eorundem patronorum cessare et suppressa esse. Verum quidem est in suppressione ecclesiarum parochialium non addi, sicut in suppressione diocesium, supprimi, annullari et perpetuo extinguere *titulum, denominationem, totumque statum præsentem, una cum respectivis juribus, privilegiis, et prærogativis cujuscumque generis*: at dicendum est, per puram et simplicem ecclesiarum parochialium suppressionem satis exprimi, suppresso principali, etiam supprimi accessoria. Obstare etiam non potest, eosdem titulares eisdem iterum ecclesiis assignatos esse: inde enim tantum sequitur, titulares celebrandos esse cum ritu juxta rubricas competente, non autem cum officiis secundariis, quæ ex speciali concessione aut ex immemorabili consuetudine tantum permittuntur: hæc autem

(1) Epistolæ pastorales dioc. Mechl. tom. 1, fol. 17, 43 et 69.

(2) S. R. C. 11 Mart. 1843, n. 4808-4954.

concessionem aut consuetudines ante 1802 existentes, per ecclesiarum suppressionem extinctæ sunt, et semel extinctæ sine nova concessione non restituuntur. Consuetudo ab anno 1802, hucusque continuata, legitima etiam esse nequit, quia, ut servari valeat, requiritur, ut ante bullam s. Pii V 1568 sit introducta, vel ut saltem sit immemorabilis, ut supra dictum est, qualis hæc non est, quæ tantum ab anno 1802 incipitur; cum enim tunc legitime interrupta et extincta fuerit, anni præcedentes computandi non sunt.

DE PATRONO LOCI EJUSQUE OFFICIO.

217. Quis hic intelligitur per patronum loci?

R. Patronus vel etiam titulus legitime constitutus (1) regni sive provinciae, civitatis, oppidi vel pagi juxta constitutionem Urbani VIII (2); item status, ducatus, patriæ, quocumque nomine appelletur (3). Si habeatur patronus regni sive provinciae, et alter civitatis, oppidi vel pagi, utriusque festum eodem ritu celebrandum est.

Non autem intelligitur patronus diocesis, de quo vide n. 225, neque patronus seu titulus parochiæ vel ecclesiæ parochialis, quamvis hujus festum ex devotione in populo celebretur, et quamvis parochia integrum oppidum aut pagum constituat, et alius illius loci patronus non sit constitutus: quia licet patronus oppido et pago conveniat, non tamen necessario eundem habent, ut patet ex citata constitutione Urbani VIII, quæ dicit § 2. « Ubi hos patronos haberi » et venerari contigerit » sicut etiam de facto plura oppida et pagi patrono carent. Ita ut patronus parochiæ seu ecclesiæ parochialis, nisi simul sit patronus civitatis oppidi aut pagi legitime electus et constitutus juxta dec. S. R. C.

(1) Vide tom. III, n. 120.

(2) 1642, n. 1264-1411.

(3) S. R. C. 22 Mart. 1817, n. 4382-4532.

23 Mart. 1630 (1) aut ex immemorabili consuetudine ante dictum decretum tanquam talis celebratus fuerit (2), ab adscriptis illius ecclesiæ tantum celebrari possit et debeat, ut dicetur num. 220 (3).

Neque etiam intelligitur patronus seu titulus monasterii, ordinis aut religionis, neque provinciae religionis: ita ut, si his ex speciali Sedis Apostolicæ concessione patronus detur, non tamen sine speciali indulto ab aliis, quam a regularibus, quibus conceditur, ejus officium recitari possit (4).

218. Quinam tenentur ad officium principalis patroni loci, et quo ritu?

R. 1° Omnes clerici sæculares ad horas canonicas obligati, ejusdem loci incolæ, sive adscripti servitio alicujus ecclesiæ sive non, tenentur sub ritu dup. 1 cl. cum octava (5).

2° Regulares, sive sint monachi et mendicantes, sive clerici regulares; atque moniales ad horas canonicas obligatæ, sive utentes breviario Romano sive proprio, sive ordinario subjectæ, sive non; tenentur sub ritu dup. 1 cl. in die festo, sed sine octava (6). Dicitur *sub ritu dup. 1 cl.*, sed forte excipiendus est casus, quo ex concessione Apostolica patronum proprii ordinis sub ritu dup. 1 cl. celebrant, in quo casu ad officium patroni loci tantum sub ritu dup. 2 cl. tenentur (7).

Not. 1° regulares et moniales octavam patroni loci celebrare aut recitare non posse, nisi id specialiter indultum

(1) N. 705-852.

(2) S. R. C. 11 Aug. 1877, n. 5708, p. 1, V.

(3) S. R. C. 14 Feb. 1705, n. 3561-3710, 4; 28 Aug. 1706, n. 3600-3749, 4; 15 Sept. 1742, n. 3982-4131.

(4) S. R. C. 16 Mart. 1658, n. 1723-1870; 26 Feb. 1701, n. 3429-3578; 10 Junii 1710, n. 3684-3833, 2; 31 Mart. 1821, n. 4431-4581, 2, in not.

(5) S. R. C. 17 Mart. 1663, n. 2060-2207, et 15 Sept. 1742, n. 3982-4131.

(6) Ita bulla Greg. XIII, 30 Dec. 1573; S. R. C. 27 Mart. 1628, n. 584-731; 2 Jul. 1644, n. 1369-1517; 1 Jun. 1647, n. 1442-1589; 20 Mart. 1685, n. 2870-3019, 7; 10 Jul. 1687, n. 2994-3143, 1 et 3; 18 Mart. 1702, n. 3473-3622, 1; 23 Mart. 1709, n. 3654-3803; 15 Jul. 1769, n. 4200-4349; 12 Nov. 1806, n. 4351-4501, 9; Cavalieri tom. 1, dec. 37.

(7) S. R. C. 16 Ap. 1842, n. 4795-4941, 8.

fuerit ex vi concessionis Apostolicæ vel constitutionis religionis a Sede Apostolica approbatæ (1). Not. 2º per octavam, quam regulares et moniales celebrare non possunt, intelligi non tantum diem ultimam, seu stricte dictam diem octavam, sed etiam omnes dies infra octavam : ita ut tantum celebrare possint diem festum, et nihil ultra (2).

DE TITULO SEU PATRONO ECCLESIAE NON CATHEDRALIS,
EJUSQUE DEDICATIONE.

219. Quid requiritur ut officium titularis et dedicationis ecclesiae recitari possit?

R. Requiritur, non quidem ut adsit obligatio chori (3) sed 1º ut sit vera ecclesia et non capella : nam S. R. C. « decrevit festum titularis (et proinde dedicationis) capellarum publicarum et oratoriorum, quæ existunt in ædibus episcopalibus, seminariis, hospitalibus, domibus regularium, domibusque privatis celebrari non debere sub ritu dup. 1, cl. cum *Credo* et octava : et oratoria publica non vocari « ecclesias » (4). Ut vera sit ecclesia, requiritur : 1º ut publico fidelis populi usui deserviat; si enim non tam libero fidelis populi usui, quam alicujus familiæ vel collegii commoditati destinata videatur, capella tantum publica dicenda est, licet in via publica etiam ingressum habeat (5) : 2º ut sit independens et alii ecclesiae non subjecta, ita ut verbi divini prædicatio, Sacramentorum administratio aliaque munia ecclesiastica jure proprio et non subsidiario ibidem pera-

(1) S. R. C. 20 Mart. 1683, n. 2870-3019, 8; et 11 Feb. 1702, n. 3468-3617, 1.

(2) S. R. C. 27 Mart. 1628, n. 584-731; Gardellini in dec. 4455-4605, 3.

(3) S. R. C. 23 Feb. 1839, n. 4698-4844, 1.

(4) 12 Nov. 1831, n. 4520-4669, 34; 27 Feb. 1847, n. 4926-5079, 2.

(5) S. R. C. 21 Jul. 1855, n. 5215, 3; Van Gameren de oratoriis p. 1, cap. 2.

gantur (1). Veræ igitur ecclesiae sunt cathedrales, collegiatae, parochiales, conventuales et etiam aliae, modo libero populi usui deserviant, et alteri non subjiciantur (2). Tales autem non sunt capellæ seu oratoria publica, quæ in nosocomiis similibusque locis existunt, quia non tam libero populi usui quam aliquorum commoditati destinata videntur (3): neque

(1) S. R. C. 23 Feb. 1839, n. 4698-4844, 8; 23 Maji 1846, n. 4904-5050, 3 et 4, ut sequitur : « Ecclesia collegiata habet quatuor alias ecclesias sibi subjectas, et totidem sacerdotes, unum ab alio independentem, pro servitio harum quatuor ecclesiarum. Sed isti sacerdotes in suis respective ecclesiis dumtaxat pro commoditate populi concurrentis missam celebrant, poenitentiae et Eucharistiae Sacramenta administrant, concionem habent, catechismum explicant, et alia ecclesiastica munia explent. Verum nequeunt administrare Sacramentum baptismi, communionem paschalem, viaticum infirmis, sepulturam defunctis dare, neque habent tabernaculum ss. Sacramenti. Unde fideles his quatuor sacerdotibus subjecti tenentur adire ecclesiam collegiatam, ut in pascha satisfaciant præcepto annuæ communionis, ut infantes baptizentur, et infirmi sacro reficiantur viatico, ut fiat officium sepulturæ, et tumulentur defuncti. Quæritur ergo an ii quatuor sacerdotes sint veri parochi, et an istæ ecclesiae possint celebrare officium cum missa de suo respective sancto titulari, tamquam ecclesiae parochiales, et quidem sub ritu primæ classis et cum octava : vel potius dicendæ sint capellæ publicæ, in quibus juxta decretum S. R. C. diei 12 Nov. 1831, festum titularis non debet celebrari sub ritu dup. 1, cl. cum octava? Rescripsit et declaravit S. R. C. *Negative ad utrumque, et servetur decretum diei 12 Nov. 1831.* » S. R. C. 11 Aug. 1877, n. 5708, p. 1, VII. Vid. Van Gameren loco cit.

(2) S. R. C. 16 Ap. 1853, n. 5183, 16.

(3) Non obstat sequens decretum : « Redactor Kalendarii liturgici dioceseos Mechlinien. a S. R. C.... petiit : juxta decretum S. R. C. 12 Nov. 1831, celebrari non debet ritu dup. 1 cl. cum *Credo* et octava festum titularis capellarum publicarum, quæ existunt in hospitalibus domibusque regularium. Verum existunt in diocesi Mechliniensi plura hujusmodi oratoria benedicta, quandoque etiam consecrata, quibus unus saltem sacerdos tamquam director seu pastor adscriptus est, qui ex speciali commissione Ordinarii non tantum ibidem celebrat, sed et munia quædam pastoralia exerget v. g. instruendo populum, aliqua Sacramenta administrando, etc. Quæritur ergo an sub decreto supra citato comprehendantur etiam prædicta oratoria? Cui quidem dubio S. R. C. die 7 Dec. 1844 respondit : Negative juxta decretum diei 12 Dec. 1831. Jam vero quum in indice collectionis decretorum authen-

capellæ seminariorum, nisi sint consecratæ, veræ sint ecclesiæ, et pateant fidelibus (1).

2° Requiritur ad officium dedicationis, ut ecclesia sit consecrata (2); ad officium autem titularis requiritur et sufficit, ut sit consecrata vel benedicta (3).

3° Requiritur, ut ecclesiæ aliquis clerus sit adscriptus (4). Unde in decretis dicitur, quod clerus ecclesiæ parochialis, intra cujus parochiæ fines alia ecclesia consecrata existit, cui nullus clerus est addictus, non debeat nec possit recitare officium missamque anniversarii dedicationis et titularis illius ecclesiæ cum octava.

In festo tamen titularis sive ecclesiæ, cui nullus clerus est adscriptus, sive publici oratorii consecrati vel saltem benedicti, missa de eodem cantari potest et debet sub ritu dup. 1 cl. cum *Gloria, Credo* et commemorationibus occurrentibus, quæ in festis 1 cl. admittuntur, omnibus diebus non tantum quibus permitteretur officium si fieri deberet, sed etiam

» tiorum S. R. C. decretum istud Mechliniense indicetur hoc modo :
 » Titulares oratoriorum seu cappellarum publicarum non sunt colendi ritu
 » 1 cl. cum octava, sacerdos .. declarari petiit, quid in praxi tenendum a
 » sacerdotibus adscriptis capellis, in quibus ex speciali commissione Ordini
 » narii munia quædam pastoralia exercent? S. R. C. .. respondendum
 » censuit : Standum decisioni prout continetur in laudato decreto diei
 » 7 Dec. 1844 ad dubium II. et non sensui qui eidem decreto tributus fuit
 » per errorem a compilatore indicis 26 Mart. 1850, n. 5280. » Hoc decretum,
 » ut jam dictum est, supradictis non obstat conclusionibus, quia, nisi
 » capellæ libero populi fidelis usui deserviant, ecclesiarum jure gaudere
 » nequeunt.

(1) S. R. C. 27 Feb. 1847, n. 4926-5079, 3 et 5; 21 Jul. 1855, n. 5221, 6; 28 Sept. 1872, n. 5521; 27 Maji 1876, n. 5664, IV; 29 Nov. 1878, n. 5754.

(2) Vid. tom. III, n. 115.

(3) S. R. C. 10 Jun. 1710, n. 3684-3833, 1; 2 Sept. 1871, n. 5495; Cavallieri tom. I, dec. 25; in posteriori autem decreto 21 Ap. 1873, n. 5541, benedictio non excluditur.

(4) S. R. C. 12 Nov. 1831, n. 4520-4669, 35; 27 Aug. 1836, n. 4634-4782; 1 Sept. 1838, n. 4696-4842, 9; 16 Ap. 1853, n. 5183, 16.

quibus missam de titulari juxta tit. VI rub. gen. missalis cantare licet (1).

Similiter cum peteretur, quomodo in Americanis missionibus festum patroni ecclesiæ foret celebrandum, S. R. Congregatio respondit, illud celebrandum esse quoad missam, si in ecclesiis commode celebrari valeat, et etiam quoad officium, si qui clerici ad horas canonicas obligati, vel saltem ex ipsis unus iisdem ecclesiis sint adscripti (2).

220. Quinam tenentur, et quo ritu, ad officium patroni seu tituli ecclesiæ non cathedralis, ejusque dedicationis?

R. 1. Omnes, quibus ecclesia vere est propria, tenentur sub ritu duplici 1 cl. cum octava. Tales sunt, qui ecclesiæ stricte adscripti sunt, ut dicitur n. 227, aut in eadem beneficium licet tenue possident (3); item professores et seminaristæ in majoribus constituti ordinibus, si publica seminario annexa sit ecclesia, ut supra dictum est.

2. Alii autem clerici, qui ecclesiæ stricte adscripti non sunt, nec in ea beneficium aliquod possident, non tenentur, neque possunt recitare officium titularis et dedicationis ecclesiæ non cathedralis (4).

Quoad clerum archidiocesis Mechliniensis, S. R. C. (5) servari mandavit, ut ad uniformitatem in toto clero obtinendam, anniversarium dedicationis ecclesiæ metropolitanæ et omnium ecclesiarum, quod in cumulo celebratur in dominica post octavam omnium sanctorum ex indulto pro reductione festorum 9 Ap. 1802, celebretur sub ritu dup. 1 cl. cum octava, ut in cathedrali et civitate Mechl. ab omnibus obligatis ad horas canonicas, etiam ab illis, qui nulli ecclesiæ

(1) S. R. C. 4 Aug. 1657, n. 1692-1839; 9 Ap. 1808, n. 4357-4507, 8; 18 Sept. 1877, n. 5713, I. Vid. tom. I, n. 69.

(2) S. R. C. 28 Sept. 1872, n. 5519.

(3) S. R. C. 15 Sept. 1742, n. 3982-4131 et 16 Maji 1744, n. 4097-4156.

(4) Dec. cit. et 13 Jan. 1631, n. 745-892, ut habetur initio brev.; 5 Aug. 1690, n. 3078-3227; 21 Jul. 1696, n. 3244-3393; 5 Oct. 1697, n. 3298-3447; 13 Sept. 1704, n. 3552-3701, 8; 23 Maji 1835, n. 4593-4742; 7 Dec. 1844, n. 4839-4985, 1; 23 Maji 1846, n. 4904-5050, 3; 29 Mart. 1851, n. 5152, 3.

(5) 1 Sept. 1838, n. 4693-4839, 2.